

Съдържание

I Резолюции, препоръки и становища

СТАНОВИЩА

Комитет на регионите

134-та пленарна сесия на КР, 10.4.2019 г. – 11.4.2019 г.

2019/C 275/01	Становище на Европейския комитет на регионите – Европейският семестър и политиката на сближаване: структурни реформи, насочени към дългосрочни инвестиции	1
2019/C 275/02	Становище на Европейския комитет на регионите — Изпълнение на стратегията на ЕС за горите	5

I

(Резолюции, препоръки и становища)

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

134-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ НА КР, 10.4.2019 Г. – 11.4.2019 Г.

Становище на Европейския комитет на регионите – Европейският семестър и политиката на сближаване: структурни реформи, насочени към дългосрочни инвестиции

(2019/C 275/01)

Докладчик	Rob Jonkman (NL/ЕКР), член на Изпълнителния съвет на Опстерланд
Отправен документ	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка – Годишен обзор на растежа за 2019 г.: За по-силна Европа в условията на глобална несигурност COM(2018) 770 final

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. Европейският семестър е основният инструмент на равнището на ЕС за координацията на (социално)икономическите и бюджетните политики на държавите членки, с който се следи държавите членки да поддържат своите бюджетни и икономически политики в съответствие с препоръките на ЕС. Във връзка с това стратегията „Европа 2020“ служи като политическа рамка за препоръките. Препоръките на Европейската комисия имат за цел да насърчат държавите членки да провеждат структурни реформи, които да укрепват икономиките, да стимулират заетостта и социалното приобщаване и да подобряват инвестиционния климат.
2. Въз основа на препоръките държавите членки разработват свои собствени национални инвестиционни стратегии, които, заедно с годишните национални програми за реформи (НПР) се предлагат като база за приоритетните инвестиционни проекти, които следва да бъдат финансирани с национални ресурси и ресурси на ЕС. По този начин европейският семестър влияе върху изготвянето на политиките от страна на публичните органи на равнище ЕС, на национално, регионално и местно равнище през цялата година.
3. По време на настоящия програмен период (2014—2020 г.) ЕС постави началото на по-тясна координация между европейския семестър и програмите за сближаване в държавите членки и регионите. Неотдавнашно проучване на ГД „Трудова заетост, социални въпроси и приобщаване“ показва, че настоящите европейски структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) имат отношение към около 60 % от специфичните за всяка държава препоръки.
4. За следващия програмен период (2021—2027 г.) Европейската комисия си постави за цел постигането на по-тясна координация между специфичните за всяка държава препоръки и програмите за сближаване за повишаване на ефективността на интервенциите, финансирани по линия на политиката на сближаване, и постигане на по-устойчиви резултати. За тази цел през 2019 г. европейският семестър ще постави по-силен акцент върху оценката на нуждите от инвестиции, за да насочи програмните решения за периода 2021—2027 г. Анализът в докладите по държави от 2019 г. ще разгледа нуждите от инвестиции във всяка държава, включително – когато е целесъобразно – секторните и регионалните измерения. Въз основа на този анализ в ново приложение към доклада за всяка държава ще бъдат посочени целесъобразните нужди от инвестиции за политиката на сближаване за периода 2021—2027 г.
5. Що се отнася до новите програми за сближаване, в предложението за регламент за общоприложимите разпоредби Комисията предлага специфичните за всяка държава препоръки да се вземат предвид най-малко два пъти: в началото на програмирането и в контекста на средносрочната оценка, предвидена за 2025 г.
6. При одобряването както на споразумението за партньорство, така и на програмите по линия на ЕСИ фондовете, Комисията отчита изрично специфичните за всяка държава препоръки.

7. Изразява съжаление, че въпреки неколкостранните искания от страна на Комитета и Парламента и критичните забележки на Европейската сметна палата, до този момент Комисията не е отправила предложение за стратегия приемник на „Европа 2020“, преди представянето на нейните предложения за регламенти, уреждащи новите програми на ЕС за финансиране от 2021 г. нататък и новия цикъл на управление, който започва след европейските избори през май 2019 г. Приветства обаче публикуването на 30 януари 2019 г. на документа за размисъл на Европейската комисия „Към устойчива Европа до 2030 г.“, на който КР ще посвети отделни становища относно аспектите, свързани с управлението, и относно изпълнението на целите, свързани с околната среда и климата. Действително, ако Европа иска да успее в промяната на парадигмата, за да стане устойчива до 2030 г., е необходимо пълноценното участие на местните и регионалните власти, тъй като те носят отговорността за постигането на 65 % от подцелите на ЦУР.

Позицията на Комитета относно европейския семестър във връзка с политиката на сближаване

8. Комитетът на регионите препраща към предходните си становища и резолюции от 2017 г. и 2018 г. относно европейския семестър и ролята на местните и регионалните власти в тази връзка, обвързването с политиката на сближаване и прилагането на принципите на субсидиарност, партньорство и многостепенно управление.

9. Комитетът подкрепя стремежа на ЕС за реформи в държавите членки с цел насърчване на конкурентоспособността и растежа, повишаване на икономическото, социалното и териториалното сближаване и икономическата конвергенция, както и на устойчивостта на външни сътресения, с цел подобряване на стабилността на еврозоната ⁽¹⁾.

10. С оглед на тези реформи Комитетът призовава за нова стратегическа рамка, която да наследи стратегията „Европа 2020“. Тази нова стратегия би представлявала и добра възможност за реформиране на управлението на европейския семестър, тъй като като цяло регионите и общините — с някои похвални изключения — не участват или почти не участват в подготовката на НПР ⁽²⁾. Това подкопава демократичното съдържание на европейския семестър и неговата териториална легитимност.

11. КР изтъква, че досега беше направено твърде малко за включването на местните и регионалните власти в процеса на създаване на новата стратегическа рамка или подготовката на НПР. Това може да бъде преодоляно например чрез използването на експертен опит от Мрежата от регионални центрове, която под координацията на Комитета на регионите ще събира обратна информация относно изпълнението на политиката на ЕС от 20 региона през периода 2019—2020 г.

12. По отношение на европейския семестър Комитетът призовава да се обърне внимание на липсата на ангажираност и недостига на административен капацитет на всички равнища на управление, за да може изпълнението на специфичните за всяка държава препоръки да се увенчае с успех. Липсата на по-ясно определение за това какво представляват структурните реформи не е от полза за процеса на европейския семестър. В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, структурните реформи следва да се вземат под внимание само доколкото са от значение за изпълнението на целите на Договора и действията трябва да бъдат пропорционални на необходимото за постигането на тази цел и да бъдат пряко свързани с правомощията на Съюза ⁽³⁾.

13. Според Комитета ангажираността със специфичните за всяка държава препоръки може да бъде засилена чрез по-голямото участие на регионите и общините, за да се придаде териториално измерение на европейския семестър, както *от гледна точка на анализа* (чрез обогатяване на годишния обзор на растежа, националните програми за реформи и специфичните за всяка държава препоръки с анализи на тенденциите в териториалното развитие и териториалното въздействие на политиките на ЕС), така и на *оперативно равнище* (чрез предвиждане на по-силно и систематично участие на местните и регионалните власти, което да се основава на подхода на партньорство и многостепенно управление) ⁽⁴⁾.

14. По отношение на координацията между европейския семестър, специфичните за всяка държава препоръки и политиката на сближаване, Комитетът заявява, че политиката на сближаване по принцип е самостоятелна политика и че нейната цел (икономическо, социално и териториално сближаване) трябва да бъде запазена във всеки един момент. Това изисква да се обърне внимание на степента на съотносимост между специфичните за всяка държава препоръки и програмите за сближаване, както и на значението на сътрудничеството между националните, регионалните и местните органи, както в НПР, така и в програмите за сближаване ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Резолюция на Европейския комитет на регионите – Икономическите политики за еврозоната и с оглед на Годишния обзор на растежа за 2019 г. (ОВ С 461, 21.12.2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Резолюция на Европейския комитет на регионите – Икономическите политики за еврозоната и с оглед на Годишния обзор на растежа за 2019 г. (ОВ С 461, 21.12.2018 г., стр. 1).

⁽³⁾ Становище на Европейския комитет на регионите — „Програма за подкрепа на реформите и Европейска функция за стабилизиране на инвестициите“ (ОВ С 86, 7.3.2019 г., стр. 335).

⁽⁴⁾ Становище на Европейския комитет на регионите относно „Усъвършенстване на управлението на европейския семестър: Кодекс на поведение за участието на местните и регионалните власти“ (ОВ С 306, 15.9.2017 г., стр. 24).

⁽⁵⁾ Становище на Европейския комитет на регионите относно „Регламент относно общоприложимите разпоредби“ (ОВ С 86, 7.3.2019 г., стр. 41).

Позицията на местните и регионалните власти в европейския семестър и политиката на сближаване

15. Комитетът констатира, че въпреки връзката между европейския семестър и настоящите програми за сближаване, все още не съществува механизъм на равнището на ЕС за включване на местните и регионалните власти по структуриран начин в разработването на НПП и инвестиционните стратегии. Изготвянето, изпълнението и оценката на програмите по ЕСИФ, както и споразуменията за партньорство, се уреждат от Европейски кодекс на поведение за партньорство. Въз основа на този кодекс за поведение местните и регионалните власти са преки партньори на Комисията и на държавите членки при споделеното управление на политиката на сближаване.

16. Комитетът подчертава, че препоръките, отправяни в рамките на европейския семестър, са свързани главно с области на политики, в които ЕС и неговите държави членки имат споделена компетентност и че ЕС може да действа само в тяхна подкрепа.

17. Комитетът подчертава, че структурираното участие на местните и регионалните власти трябва да се превърне в постоянен елемент на европейския семестър. Той изразява съжаление, че в годишния обзор на растежа се упоменава участието на социалните партньори и националните парламенти, но не и на местните и регионалните органи, какъвто беше случаят през 2018 г.

18. Комитетът отбелязва, че това е в противоречие с принципите на субсидиарност (член 5, параграф 3 от ДЕС и Протокол № 2), многостепенно управление и партньорство (вж. член 6 относно „партньорство и многостепенно управление“ от предложението за регламент за определяне на общоприложими разпоредби относно Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд плюс, Кохезионния фонд, Европейския фонд за морско дело и рибарство и финансовите правила за тях и за фонд „Убежище и миграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и инструмента за управление на границите и визите СОМ (2018) 375), тъй като специфичните за всяка държава препоръки чрез политиката на сближаване влияят пряко на изготвянето на политиките на местно и регионално равнище и следователно са обвързващи за това равнище в областите на политика, в които то има законодателни правомощия. Това се отнася и за принципите на Европейската харта за местно самоуправление на Съвета на Европа.

19. Във връзка с това Комитетът препраща към съобщението на Комисията относно субсидиарността от 23 октомври 2018 г. ⁽⁶⁾, в което се признава, наред с останалото, че местните и регионалните власти се различават от другите заинтересовани страни, тъй като имат първостепенна роля в прилагането на правото на Съюза, и „че в много случаи има възможност становищата на националните и регионалните парламенти и на местните и регионалните органи да бъдат по-добре отразени [...] по време на законодателната процедура“.

20. Комитетът се позовава и на четвъртата препоръка на Работната група на Комисията по въпросите на субсидиарността, пропорционалността и принципа „правим по-малко, но по-ефективно“, в която се посочва, че „държавите членки трябва да следват насоките на Европейската комисия и да си сътрудничат пълноценно с местните и регионалните власти в подготовката на своите национални програми за реформа с цел прилагане и осъществяване на структурни реформи в рамките на европейския семестър и подобряване на своята ангажираност с изпълнението на тези реформи“ ⁽⁷⁾.

21. Ето защо Комитетът подчертава, че най-добрият начин за избягване на нарушаването на принципа на субсидиарност и за ефективна координация на политиката е местните и регионалните власти да бъдат включвани пълноценно и структурирано в рамките на европейския семестър в съответствие с принципите на партньорство и многостепенно управление. Във връзка с това той изразява загриженост, че при преговорите в Съвета по Регламента за общоприложимите разпоредби беше обсъдено смекчаване на принципите на партньорство и многостепенно управление, тъй като това би могло да подкопае ефективната координация между европейския семестър и политиката на сближаване.

Предстоящи специфични за всяка държава препоръки и нови програми на политиката на сближаване за периода 2021—2027 г.

22. В отговор на отправеното от румънското председателство на ЕС искане към Комитета за становище относно степента на гъвкавост, с която разполагат регионите в рамките на връзката между програмите за сближаване и специфичните за всяка държава препоръки, и начина, по който на регионите може да се отреди по-голяма роля в европейския семестър, Комитетът отбелязва следното:

23. Комитетът приветства факта, че в Годишния обзор на растежа (ГОР) за 2019 г. се обръща внимание на регионалното измерение на европейската инвестиционна политика, но констатира, че това се прави само в ограничена степен.

24. Комитетът отбелязва, че в докладите по държави за 2019 г. за първи път се съдържа оценка на регионалните различия, както и „Инвестиционни насоки относно финансирането по линия на политиката на сближаване за периода 2021—2027 г.“ (Приложение Г) за всяка държава членка, която предприеме диалога между Комисията и държавите членки относно програмирането на политиката на сближаване за периода 2021—2027 г.

⁽⁶⁾ СОМ(2018) 703 final.

⁽⁷⁾ Доклад на Работната група по въпросите на субсидиарността, пропорционалността и принципа „правим по-малко, но по-ефективно“: активна субсидиарност. Нов начин на работа (юли 2018 г.).

25. Комитетът приветства заявеното в ГОР за 2019 г., че „Европа се нуждае от дългосрочна перспектива“. Той подчертава, че един общ набор от дългосрочни цели улеснява постигането на необходимия баланс между целите за устойчив растеж, сближаване, социално приобщаване, устойчивост и макроикономическа стабилност, като по този начин позволява на държавите членки да постигнат функциониращо и социално приемливо съчетание от инвестиции и структурни реформи.

26. Ето защо Европейската комисия и държавите членки следва да гарантират, че всички равнища на управление ще бъдат включени в подготовката на докладите по държави и специфичните за всяка държава препоръки, по-специално чрез определянето на най-подходящото за тяхната държава и регион съчетание от инвестиции и реформи, и в изготвянето на съответната политика с оглед на националните доклади.

27. В този контекст Комитетът отново заявява позицията си за създаване на кодекс на поведение за участието на местните и регионалните власти с цел усъвършенстване на управлението на европейския семестър⁽⁸⁾. Важно е на местните и регионалните власти да се отреди официално място в процеса на европейския семестър, за да могат специфичните за всяка държава препоръки, по целесъобразност, чрез диалог и хоризонтална координация, да се превърнат в инвестиции в новите програми за сближаване.

28. Изтъква, че процесът на програмиране на новите програми за сближаване вече започна с публикуването на докладите по държави на 27 февруари 2019 г.⁽⁹⁾, които проправят пътя към специфичните за всяка държава препоръки и НПП, и това означава, че е неотложно да се гарантира официално мястото на местните и регионалните власти в политическия процес в рамките на европейския семестър. Този проблем би могъл евентуално да бъде разрешен чрез разширяването на настоящия Кодекс на поведение за партньорство с включването на политическия процес на европейския семестър.

29. Комитетът подкрепя инициативи, които събират и споделят добри примери за участие на местните и регионалните власти в националните програми за реформи и инвестиционните стратегии с оглед подобряването на ролята на местните и регионалните власти в европейския семестър.

30. Поради липсата на официално участие на местните и регионалните власти в политическия процес на европейския семестър съществува риск новите програми за сближаване да бъдат планирани „отгоре надолу“, което би ограничило по нежелан начин свободата на избор на местно и регионално равнище и намалило гъвкавостта. Това може да засили липсата на ангажираност по отношение на специфичните за всяка държава препоръки и да затрудни успешното прилагане на новите програми за сближаване, което противоречи на целта на Комисията да насочи политиката на сближаване в по-голяма степен към резултатите и да увеличи добавената ѝ стойност за ЕС и неговите държави членки.

Брюксел, 10 април 2019 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Karl-Heinz LAMBERTZ

⁽⁸⁾ Становище на Европейския комитет на регионите относно „Усъвършенстване на управлението на европейския семестър: Кодекс на поведение за участието на местните и регионалните власти“ (ОВ С 306, 15.9.2017 г., стр. 24).

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/2019-european-semester-country-reports_bg.

Становище на Европейския комитет на регионите — Изпълнение на стратегията на ЕС за горите

(2019/C 275/02)

Главен докладчик:	Ossi Martikainen (FI/АЛДДЕ), член на Общинския съвет на Лапинлахти
Отправен документ:	Доклад на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Напредък при изпълнението на стратегията на ЕС за горите „Нова стратегия на ЕС за горите: за горите и сектора на горското стопанство“ COM(2018) 811 final

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства и признава необходимостта от доклада на Европейската комисия относно изпълнението на стратегията за горите, който беше публикуван на 7 декември 2018 г. Въз основа на доклада Комитетът е убеден, че стратегията за горите е полезен инструмент за координация на различните политики. Изборът на приоритетните области на стратегията се оказва успешен и като цяло е осъществен напредък в постигането на целите. Могат да се постигнат обаче още резултати, като се продължат последователните действия в държавите членки, на регионално и местно равнище, както и във външните отношения;
2. в допълнение към предишно свое становище ⁽¹⁾, което в много отношения съвпада с оценките на Комисията, Комитетът насърчава Комисията да доразвие съгласуваността на свързаните с горите области на политиката и мерки с цел по-добро отчитане на цялата верига за създаване на стойност, биологичното разнообразие и разнообразните функции на горите. Важно е Постоянният комитет по горите да участва в изготвянето на политиките, свързани с горите, в това число и в тези, които са непряко свързани с горите;
3. призовава Комисията да проучи дали настоящото управление на свързаните с горите проблеми и подходът към тях, както и ресурсите в ЕС, са подходящи и актуални, както и степента на реално въздействие на тези ресурси върху веригата на стойността, предвид нарастващото значение на горите както в контекста на глобалните устойчиви политики, така и за държавите членки и техните региони;
4. счита, че Комисията би трябвало да предложи нова, актуализирана стратегия за горите за периода след 2020 г. с още по-силна ръководна роля, в която култивираните гори да се разглеждат отделно, а необходимостта от повторно залесяване на заплашените от опустиняване площи да се определи като стратегическа, в съответствие с ясното въздействие върху околната среда, което се приписва на сектора на горското стопанство. Това може да наложи, наред с другото, необходимостта от преоценка на начина на разпределяне на бюджета и на неговото въздействие;
5. призовава Комисията да гарантира, че държавите членки, регионите, експертите, изследователските институти и организациите в областта на горското стопанство са представени в достатъчна степен в процеса на изготвяне на горепосочената стратегия, за да бъдат постигнати желаните резултати и за да бъде този процес приобщаващ;
6. с оглед на оценката на изпълнението на стратегията за горите, Комитетът излага следното становище по приоритетите от доклада на Комисията, които засягат по-специално мандата му:

7. Финанси и административно управление

7.1. Местните и регионалните власти трябва да участват активно в разработването и прилагането на мерки в сектора на горското стопанство, които се ръководят и финансират от ЕС. Собствениците на гори и лица, отговарящи за тяхното управление и администрация, включително общините и регионалните органи на управление, играят ключова роля в укрепването на устойчивото използване на горите и на своя недвусмислен ангажимент към населението и икономиката в селските райони.

(¹) Становище на Европейския комитет на регионите — „Средносрочен преглед на стратегията на ЕС за горите“ (NAT) (ОВ C 361, 5.10.2018 г., стр. 5).

7.2. Местните и регионалните власти могат да играят роля в засилването на последователността и ефективността на мерките в сектора на горското стопанство и да действат като връзка в случаите, в които частната собственост върху горите се занемарява или става фрагментирана и разпокъсана в много държави членки в резултат на структурни промени в обществата. Сред потенциалните мерки, които местните и регионалните власти могат да проучат, са насърчаването на съвместни форми, като горски клъстери и сдружения, и развиването на ролята на проактивния горски стопанин. Във връзка с това местните и регионалните власти ще трябва да подкрепят сътрудничеството в сектора на горското стопанство; обществената подкрепа следва да обхваща проучванията за осъществимостта, местните действия и мерките за популяризиране, за да се подпомогне развитието на множеството екосистемни стоки и услуги, предлагани от сектора.

7.3. Секторът на горското стопанство се нуждае от подходящо финансиране чрез ОСП, особено от финансиране за развитие на селските райони, тъй като тези фондове се използват от много регионални и местни участници за укрепване на горското стопанство в техните региони и за насърчаване на устойчивото използване на горите. Предвид факта, че ОСП става по-гъвкава на национално равнище, секторът на горското стопанство може да играе още по-голяма роля в прилагането на мерки за развитие на селските райони в много региони, или напротив – ролята му може да намалее. Това е важно за заетостта в селските райони, регионалните икономики и устойчивото развитие. Ето защо това е ключов момент да се гарантира адекватно финансиране за мерките в областта на горското стопанство като част от финансирането за развитие на селските райони в рамките на ОСП. За да могат националните програми по линия на ОСП да окажат въздействие върху климата и околната среда, е нужен принос от страна на местните и регионалните власти и сътрудничество между различните равнища на управление. Освен това възможностите за финансиране на горското стопанство следва да се популяризират на всички равнища на управление, за да могат да се използват пълноценно и подходящо.

7.4. КР посочва, че в много държави – членки на ЕС, горските пътни мрежи са слабо развити и в тази връзка подчертава необходимостта от финансиране на европейско проучване за оценка на тези мрежи.

7.5. Секторът на горското стопанство разполага и със значителен потенциал за използване на средствата по програмите на ЕС за научни изследвания и иновации, в допълнение към по-ранните инструменти, свързани главно с ОСП; освен ОСП секторът трябва да може да използва и специфични средства по линия на програма „Хоризонт“, програма LIFE +, „Еразъм+“, структурните фондове и фонд „Солидарност“.

8. Местни и регионални икономики, екологосъобразна икономика, заетост

8.1. Горите играят ключова роля в развитието на биоикономиката и биологичното разнообразие на Европа и на нейните региони, както и в прехода към екологосъобразна икономика с ниски въглеродни емисии. Местните и регионалните власти биха могли да допринесат, наред с другото, за регионалните планове за устойчиво развитие, стратегиите за биоикономиката, образованието, екологичното устойчиво строителство, задържането на въглерод в дълготрайни продукти от дърво, внедряването на възобновяемата енергия и насърчаването на предприемачеството на МСП в сектора на горското стопанство. Когато е целесъобразно, следва да се създадат регионални групи за сътрудничество в сектора на горското стопанство, които да включват – в допълнение към горските предприятия, собствениците на гори и регионалните и местните органи на управление – общини, регионални власти, академии, университети и НПО на регионално равнище, както и частни предприятия в сектори, които използват суровини и продукти на горското стопанство.

8.2. Много селски райони в Европа страдат от обезлюдяване и загуба на работни места. Преминаването към продукти на горското стопанство, например в строителството и производството на енергия, би довело до откриване на работни места и данъчни приходи и за слабо населените региони. Същото се отнася и за по-широката концепция за екологосъобразна икономика, където горите също са важен актив за развитието на туризма, биологичното разнообразие, отбиха и благосъстоянието на гражданите. Като третия по големина работодател в ЕС (осигуряващ над 3,5 милиона работни места), секторът на горското стопанство оказва значително въздействие върху социалното и териториалното сближаване в Европа. Стратегията за горския сектор трябва да благоприятства развитието на всички екосистемни продукти и услуги, които горите предлагат, с цел да се съживи и подкрепи икономиката.

8.3. Очакваният ръст на търсенето на дървесина и биомаса трябва да бъде придружен от устойчиво управление на горите, което може да бъде сертифицирано от горската администрация в случая на обществените гори и от частни схеми за сертифициране в случая на частните гори.

8.4. Отделните административни равнища би трябвало да работят заедно: добрите практики и резултати на регионално равнище следва да повлияят на начина, по който ЕС и държавите членки отпускат финансиране за насърчаване на иновациите и технологиите в сектора на горското стопанство и за свързване на различните начини за използване на горите. Това сътрудничество би могло също така да създаде работещи и по-достъпни финансови инструменти за регионите с цел развитие на сектора на горското стопанство. Необходими са нови, целесъобразни мерки в сектора на горското стопанство за постигане на целта за въглеродно неутрална Европа до 2050 г. Местните и регионалните власти в отделните държави членки имат различни задачи и правомощия; навсякъде обаче следва да се търси всеобхватен и последователен стратегически подход, който да съчетава общите цели и нуждите на различните равнища в области като инфраструктурата, информационните системи и споделянето на информация, както и задълженията на властите като издаването на разрешителни и надзора. Всички държави членки и сектори на икономиката следва да допринасят за постигането на целите за намаляване на емисиите на CO₂, като се осигурява баланс между съображенията за справедливост и солидарност.

8.5. Счита, че по-добрата комуникация относно значението на устойчивото управление на горските площи, както и възможността за разширяване, провеждане и координиране на кампании за повишаване на осведомеността относно многофункционалността на горите и множеството ползи, които устойчивото управление на горите предлага от икономическа, социална и екологична гледна точка, е изискване, което се споделя от всички институционални равнища в ЕС.

9. Биологично разнообразие, изменение на климата, опазване на горите

9.1. КР подчертава ключовото значение на насърчаването на правилното управление на горите и на интегрирането на политиките в областта на селското и горското стопанство с политиките в областта на управлението на хидрогеоложките и климатичните рискове.

9.2. КР отчита констатацията на Комисията, че не е постигнат желаният напредък по отношение на биологичното разнообразие въпреки големите усилия за опазване на различните видове гори и местообитания, включително чрез мрежата „Натура 2000“ и директивите за птиците и местообитанията. Комисията следва да предостави по-подробна оценка на това къде са постигнати резултати, какви инструменти биха били необходими за постигане на положителни тенденции и дали мерките са били балансирани от гледна точка на разпространението и изключителността на горските местообитания в целия ЕС, като се отдели специално внимание на регионите, в които се концентрира по-голямо богатство от видове, като например най-отдалечените региони. Необходимо е да се финансират научни изследвания за изготвянето на всеобхватна оценка на състоянието на горите и техните екосистемни услуги, по-специално в новите държави членки. Целта на всичко това е да се запази и консолидира природното наследство с висока екологична стойност чрез модернизиране на съществуващите екологични мрежи.

9.3. Горите играят ключова роля в борбата с изменението на климата чрез улавяне, съхранение и замяна на емисиите на CO₂. Въздействието върху климата трябва да се превърне в хоризонтална тема на устойчивото горско стопанство, в която възможностите за опазване на горите да се разглеждат цялостно: как могат да бъдат заменени изкопаемите строителни материали, изкопаемите горива и свързаните с тях продукти; как управлението на горите се отразява на поглъщането на въглерода; и като следствие от това, как да се насърчи/компенсира собственикът, който устойчиво управлява горите си, спрямо този, който не го прави; какви заплахи носи изменението на климата за горите; как може да се гарантира потенциалът за отглеждане на местните дървесни видове и в каква степен могат да се използват чуждоземни дървесни видове с цел постигане на баланс и др.

9.4. КР призовава Европейската комисия да включи изцяло МРВ в прилагането на Регламента за разпределяне на усилията ⁽²⁾ и Регламента за ЗПЗГ ⁽³⁾, като определи цели за намаляване на емисиите за периода до 2030 г. и разработи конкретни инициативи за тяхното постигане.

9.5. Изменението на климата и загубата на горско разнообразие могат да изложат големи зони гори на пожари, бури, болести и вредители. В такива случаи при вземането на административни решения трябва винаги да се преценяват алтернативните рискове от липсата на действия. Следва да се изготви план за подобни случаи чрез актуализиране на законодателството, така че да се подпомогне горското планиране и да се предотвратят такива щети, и чрез финансиране, което би могло да бъде заделено за предотвратяване на шетите, управление на извънредни ситуации и на опустошените райони, насърчаване на възстановяването и повторното залесяване, и за компенсиране на икономическите проблеми, пред които са изправени регионите, засегнати от големи бедствия. В това отношение е необходимо на регионално равнище да се финансира изготвянето на карта на потенциалните рискове. Активното горско стопанство може да послужи като полезен инструмент за превенция и ранно предупреждение с цел подобряване на фитосанитарното състояние на горите.

9.6. Обществото би трябвало да бъде по-добре запознато с природните ресурси и екосистемните услуги, които горите му осигуряват; освен това при възможност трябва да се укрепят връзките между местните общности и горите, независимо от това дали са собственост на тези общности.

9.7. КР подчертава първостепенното значение на действията „отдолу нагоре“ в областта на управлението на риска от бедствия, както и на инструментите на ЕС, които следва да ги допълват, ако бедствието излезе извън възможностите на дадена държава членка. Списъкът с инструментите на ЕС, които са особено полезни при справяне с бури и пожари, включва Механизма за гражданска защита на Съюза, фонд „Солидарност“ на ЕС и пилотните проекти, финансирани от Европейската комисия, чиято цел е премахване на административните и правните пречки пред управлението на риска от бедствия в трансграничните райони.

9.8. Спешно е необходим план за действие на ЕС относно обезлесяването и деградацията на горите в съответствие с искането, отправено от Европейския парламент и основните заинтересовани страни, за да се направи допълнителна оценка на въздействието върху околната среда на потреблението на продукти и суровини в ЕС, които могат да допринесат за процесите на обезлесяване и деградация на горите извън ЕС. Поради това КР настоява новата Европейска комисия да включи това искане сред своите политически приоритети.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 1), <https://unfccc.int/topics/land-use/workstreams/land-use-land-use-change-and-forestry-lulucf>.

10. Международно и междурегионално сътрудничество в сектора на горското стопанство

10.1. За ЕС е важно да продължи работата си, за да гарантира, че е налице сътрудничество и основа за споразумение – както в Европа, така и по света – относно сектора на горското стопанство и търговията с горски продукти, както и да консолидира принципите на устойчивото горско стопанство в съседните държави, своите външни икономически отношения и политиката за развитие. Процесът „Forest Europe“, схемите за сертифициране на горите, стратегическият план на ООН за горите за 2030 г. и глобалните цели за горите са примери за възможни области на влияние.

10.2. Много от важните горски площи в ЕС са ограничени до външните му граници, докато горските видове, икономиката на горското стопанство и заплахите за горите често излизат извън тези граници. За регионалните и местните власти в граничните региони е важно да могат да използват по-ефективно програмите, свързани с външните отношения на ЕС, в сектора на горското стопанство.

10.3. Представителите на регионалните и местните власти трябва да бъдат активно ангажирани в подготовката, изпълнението и наблюдението на международните ангажименти на ЕС в сектора на горското стопанство и трябва да бъдат въведени постоянни процедури за постигане на тази цел на практика.

10.4. От решаващо значение ще бъде да се насърчи сътрудничеството на национално и регионално равнище в ЕС, за да се улесни обменът на умения и да се засили конкурентоспособността на регионите. Укрепените мрежи биха ускорили и готовността за предоставяне на подкрепа за справяне с природни бедствия, като горски пожари, бури, суши и наводнения.

11. Образование и комуникация

11.1. Необходимо е да се насърчат обществените искания, които да легитимират и защитят ролята на горите като основни компоненти в решаването на климатичните и икономическите предизвикателства, пред които сме изправени.

11.2. Това може да бъде постигнато единствено чрез полагането на безпрецедентни усилия в областта на комуникацията и образованието относно ролята на сектора на горското стопанство за смекчаване на последиците от изменението на климата и прехода към биоикономика, основана на природните ресурси, чрез национални и международни кампании, но също и чрез кампании на местно и регионално равнище поради близостта на МРВ до гражданите.

11.3. Мерките в областта на комуникацията и образованието ще бъдат насочени по-специално към преодоляването на две съществуващи когнитивни граници: преобразуване на отрицателното мнение за добива на дървен материал в признаване на горското стопанство като система за устойчиво управление, която се основава на науката за горите; и преодоляване на противопоставянето между понятията „опазване“ и „управление“ чрез прилагане на концепцията за устойчиво управление на горите, която може да ги направи съвместими.

11.4. В екипите за комуникация и образование ще трябва да участват и специалисти в областта на горското стопанство, които са запознати както със самото горско стопанство, така и с устойчивото управление на горите.

Брюксел, 11 април 2019 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Karl-Heinz LAMBERTZ

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG